Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

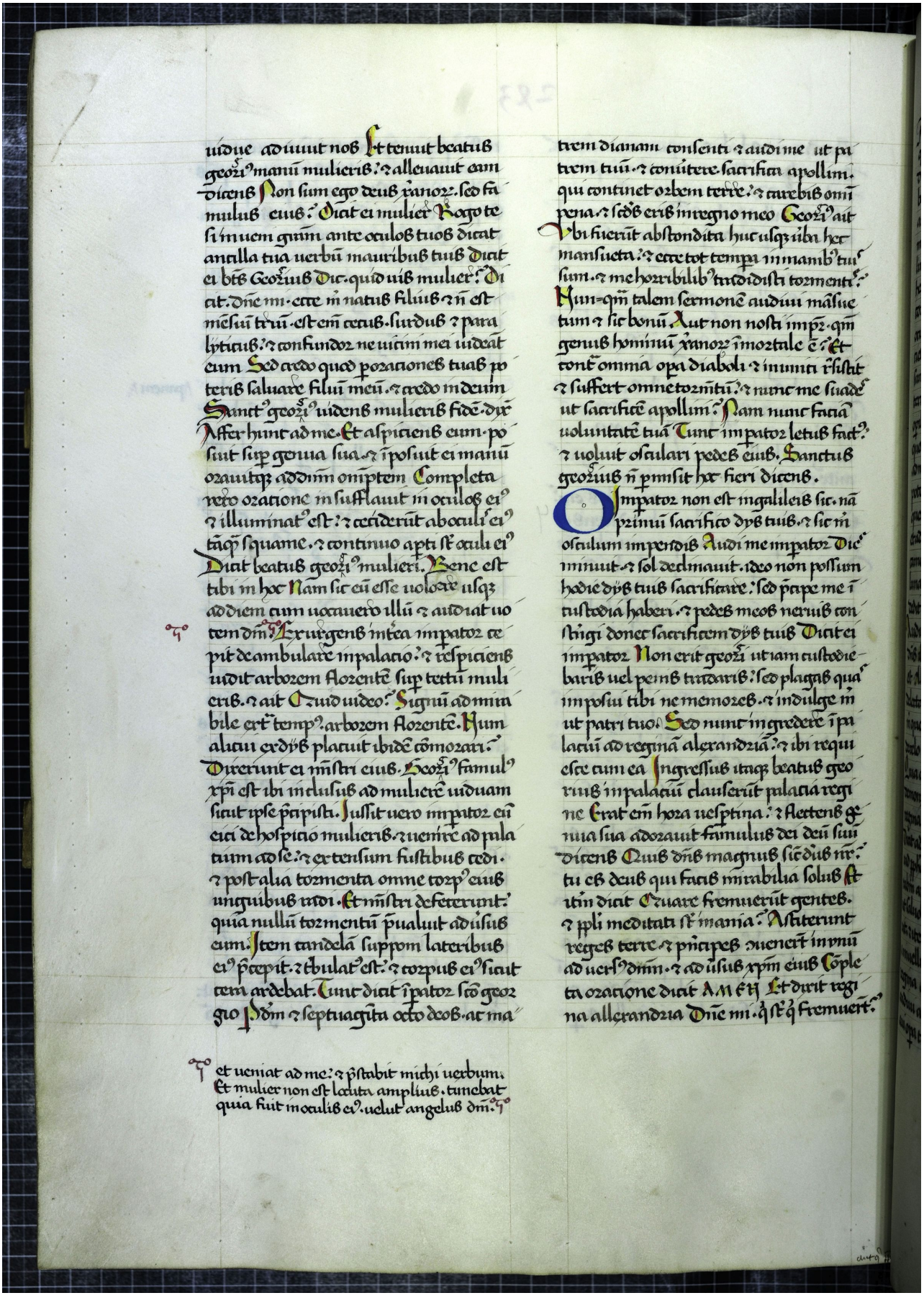

uidue ad uitum nos Et tenuit beatus
geor̄i manū mulieris: ⁊ alleuauit eam
dicens Non sum ego deus ꝯanor̄. sed fa
mulus eius: Dicat ei mulier Rogo te
si inuenī gr̄am ante oculos tuos dicat
ancilla tua uerbū mauribus tuis dicat
ei bt̄s Geor̄ius Dic. quid uis mulier: Di
cat. Dñe mi. erte mi natus filius ⁊ nō est
mēsuī tr̄uī. est em̄ ceruis. surdus ⁊ para
lyticus: ⁊ confundor ne uitam meā uideat
eius Sed credo quod pr̄ationes tuas po
terūt saluare filiū meū. ⁊ credo in deum
Sanct̄ geor̄i uidens mulieris fidē. dix̄
Afferunt ad me. Et aspiciens eum. po
suit sup̄ genua sua. ⁊ ī posuit ei manū
dr̄aq; addūm omptem Completa
uero oratione insufflauit in oculos ei⁹
⁊ illuminat⁹ est: ⁊ ceciderūt ab oculis ei⁹
tāq̄ squame. ⁊ continuo apti sūt oculi ei⁹
Dicat beatus geor̄i⁹ mulieri. Bene est
tibi in hoc Nam sic eū esse uolebā usq;
ad diem cum uocauero illū ⁊ audiat uo
tem dn̄i. Exurgens mīca impator ce
pit deambulare in palatio: ⁊ respiciens
uidit arborem florentē sup̄ tectū muli
eris. ⁊ ait Quid uideo: Signū admira
bile ert̄ temp⁹. arborem florentē. Hum
aliquā erdēs placuit ibidē cōmorari.
Dixerunt ei mīstri eius. Geor̄i⁹ famul⁹
xp̄i est ibi inclusus ad mulierē uiduam
sicut ipse papisti. Jussit uero impator ei⁹
eici de hospitio mulieris. ⁊ uenire ad pala
tium ad se: ⁊ extensum fustibus cedi.
⁊ post alia tormenta omne torp⁹ eius
unguibus radi. Et mīstri defetierunt:
quia nullū tormentū ꝑualuit adiuuare
eum: Item candelā suppom lateribus
ei⁹ pr̄epit. ⁊ ibulat⁹ est: ⁊ corpus ei⁹ sicut
tem ardebat. Tunc dicat ī pator ad geor
gium. Dñe ⁊ septuagintā octo deos. ac ma
trem dianam consenti ⁊ audire me ut pa
trem tuū. ⁊ cōuitere sacrificia apollim.
qui continet orbem terre: ⁊ caribus om
nia. ⁊ sedēs eius in regno meo Geor̄i⁹ aut
Ubi fuerūt abstondita huc usq; ubi her
mansueta: ⁊ erte tot tempa in manib⁹ tuis
sum. ⁊ me horribilib⁹ tradidisti tormenti⁹:
Hum=qm̄ talem sermonē audiui māsue
tum ⁊ sic bonū. Aut non nosti impr̄. qm̄
genus hominū ꝯanor̄ īmortale ē: Et
tonē omma opa diaboli ⁊ inimica rīsistit
⁊ suffert omne tormētū: ⁊ nunc me suade
ut sacrificē apollim: Nam nunc facia
uoluntatē tuā Tunc impator letus fact⁹
⁊ uoluit osculari pedes eius. Sanctus
geor̄ius nō pmisit hoc fieri dicens.
O impator non est mgalileis sic. nā
primū sacrificio dīs tuis. ⁊ sic in
osculum impendis Audi me impator Dic
minuit. ⁊ sol declinauit. ideo non possum
hodie dīs tuis sacrificare: sed papē me ī
custodia haberi. ⁊ pedes meos nervis con
stringi donec sacrificem dīs tuis Dicat ei
impator Non erit geor̄i⁹ utiam custodie
baris uel penis tradaris: sed plagis qua
imposiu tibi ne memoreb. ⁊ indulge mi
ut patri tuo. Sed nunc ingredere ī pa
latiū ad reginā alexandriā. ⁊ ibi requi
esce cum ea Ingressus itaq; beatus geo
rius in palatiū clausert̄ palatia regi
ne Erat em̄ hora uespertina: ⁊ flectens ge
nua sua adorauit famulus dei deū suū
dicens Quis dñs magnus sic dīs nr̄is
tu es deus qui facis mirabilia solus Et
utin dicat. Quare fremuerūt gentes.
⁊ ppli meditati sūt mania: Astiterunt
reges terre. ⁊ pncipes conuenert̄ in unū
ad uers⁹ dñm. ⁊ ad uersus xp̄m eius Cōple
ta oratione dicat AMEN Et dixit regi
na alexandria Dñe mi. q̄ sūt q̄ fremuert̄.

et ueniat ad me: ⁊ pstabit michi uerbum.
Et mulier non est locuta amplius. timebat
quia fuit in oculis ei⁹. uidit angelum dn̄i.